

DOWĚRIĆ NĚKOMU (NĚŠTO)

čo. 25

- a) w klóštrje žiwy być
- b) někomu kóždy słowo wěrić
- c) někomu druhemu wěrić, zo je wón sprawny; někomu potajnstwo zdželić

Prawa je wotmołwa c.

Jeli mamy druhemu napřečo začuće, zo je wón sprawny a čestny, zo njebudže nas wobšudzić a přestapić, potom jemu dowěrjamy. Můžeme jemu tež něšto dowěrić, njech informaciju abo někajku wěc, hdyž wěmy, zo je pola njeho w dobrymaj rukomaj.

Takle móžeš to tež prajić

někomu něšto přeradzić_p/přeradźować_{ip}, někomu něšto wupowědać_p,
někomu něšto přepodać_p/přepodawać_{ip}, někomu něšto přewostajić_p/přewostajeć_{ip}, do něčejich rukow
dać_p

Příklady z rěčneho korpusa

we woznamje „někomu něšto dowěrić“:

Hišće so njebě Pětrej ze swojey naležnosću *dowěriť*, ale tón hižo wědžeše, što towarš chce.

(Marja Kubašec, Lěto wulkich wohenjow. Přeni džěl, Budyšin 1970)

Arnošt je so po nawróće doma hnydom nanej *dowěriť*. „To běše nowinka, přečelo! Młody Smoler běše na Zadźělskej farje wutrobu wostaji!“ (Bohumila Šretrová, Anonymne listy. Z čěšćiny přeložiła Lora Kowarjowa, Budyšin 1987)

we woznamje „někomu dowěrić“:

Dowěrju jemu, *dowěrju* swojemu přečelej z pěskoweho kašćika, swojemu towaršej, kiž je mi tak bliski, zo sej samo zwěrju, před nim plakać. (Měrka Mětowa, Skónčnje 14. Za Sofiju a Andreja, Budyšin 2008)
Ale wšako widžiš, zo *ći dowěrju*, a myslu, zo mje njewobšudžiš! (Marja Kubašec, Bosćij Serbin. Historiski roman. Druhi džěl, Budyšin 1964)